

въ нашия общественъ животъ мародеритѣ властвуватъ.

Ася слушаше и мжчително потръпваше. Той знаеше всичко това, но сякашъ сега се отваряха очитѣ му, и той виждаше мрачната картина на живота. Тѣзи, които изложиха живота си за нѣкакъвъ идеалъ, гинатъ въ бедность — неизвестни и ненужни. По стъпалото на властѣта се издигатъ ония хора, които въ опаснитѣ моменти на обявената борба изчезваха. Сега той виждаше добре, кой е Здравевъ. Въ тая страна не е позволено на честнитѣ да живѣятъ. Единъ мжжъ пѣленъ съ сили загина, само защото искаше да изобличи истинскитѣ крадци.

Той притваряше очи и чувствуваше пулса на челото си. Въ главата му нахлуваше кръвъ. Неподвиженъ, убитъ отъ последицитѣ на своята болестъ, той усѣщаше, че му се възвръщатъ силитѣ. Той бѣше за идеала — всѣки да върши онова, което му е по силитѣ. Не завиждаше никому. Сега виждаше, че всѣщность, всички безсрамно се домогватъ до властѣта.

Стариятъ Ведровъ довършваше :

— Задача на нашата интелигенция е не само да изнася борбитѣ, а и да гради върху развалинитѣ на събореното. Задача е на всички безимени герои да се изправятъ и да изринатъ ония, които ядатъ плода на тѣхнитѣ борби.

Стариятъ говорѣше банално, като политически пропагандаторъ. Младеновъ безучастно гледаше презъ прозореца, но Ася разбираше подъ неско-